

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 marca 1966 r.

Nr 13

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

82 — z dnia 26 marca 1966 r. w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 153

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

83 — z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 153

82

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 26 marca 1966 r.

w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Rada Państwa postanawia zwołać trzecią sesję Sejmu IV kadencji z dniem 1 kwietnia 1966 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

83

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 25 lutego 1966 r.

w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970.

Socjalistyczne współzawodnictwo pracy stanowi sprawozdona w procesie produkcji metodę budownictwa socjalistycznego i ważny czynnik aktywizacji załóg do realizacji planowych zadań oraz wykrywania rezerw produkcyjnych.

Współzawodnictwo stanowiące wyraz osobistego zaangażowania ludzi pracy w podnoszeniu wyników produkcyjnych przedsiębiorstw, branż i całej gospodarki narodowej wpływa bezpośrednio na kształtowanie socjalistycznych stosunków międzyludzkich — szlachetną rywalizację i koleżeńskie współdziałanie, pomoc i wymianę doświadczeń w społecznym wytwarzaniu dóbr.

Biorąc to pod uwagę, w obliczu poważnych zadań stojących przed gospodarką narodową w naszym kraju w latach 1966—1970 — Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych ustalają w zakresie rozwoju międzyzakładowego i wewnątrzzakładowego socjalistycznego współzawodnictwa pracy następujące główne założenia i kierunki:

§ 1. Rozwój gospodarki narodowej w latach 1966—1970 wytyczony przez IV Zjazd Partii i kolejne posiedzenia Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wymaga podejmowania w socjalistycznym współzawodnictwie pracy zobowiązań, mających na celu stałą poprawę wyników w dziedzinie:

- 1) jakości wyrobów i usług,
- 2) unowocześnienia produkcji,
- 3) rozwijania nowej techniki, wynalazczości i racjonalizacji,
- 4) rozwijania wysoko opłacalnej produkcji eksportowej,
- 5) wykonania i rozszerzenia ustalonego w planie asortymentu wyrobów poszukiwanych na rynku wewnętrznym i zagranicznym,
- 6) wzrostu rentowności zakładów i obniżki kosztów produkcji,
- 7) usprawniania procesów inwestycyjnych i wzrostu ich efektywności,
- 8) uzyskiwania oszczędności surowców, materiałów, paliw i energii,

- 9) wzrostu wydajności pracy,
- 10) wzrostu produkcji roślinnej i hodowlanej,
- 11) poprawy jakości i rozszerzenia asortymentów wyrobów wytwarzanych dla potrzeb rolnictwa,
- 12) udoskonalania organizacji pracy i właściwej gospodarki czasem pracy,
- 13) poprawy terminowości przewozów i zwiększenia zdolności przewozowej transportu,
- 14) poprawy warunków socjalno-bytowych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 2. Do zasadniczych form współzawodnictwa międzyzakładowego należą:

- 1) współzawodnictwo o sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych,
- 2) współzawodnictwo o sztandary (proporce) przechodnie ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych,
- 3) współzawodnictwo o proporce przechodnie prezydiów wojewódzkich rad narodowych i zarządów okręgowych związków zawodowych.

§ 3. Podstawę do udziału we współzawodnictwie międzyzakładowym stanowi rozwój współzawodnictwa wewnątrz zakładu pracy, zarówno w formie zespołowej, jak i indywidualnej, a w szczególności współzawodnictwa o tytuł „Najlepszego w zawodzie”, „Przodownika Socjalistycznej Pracy”, „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy”, „Najlepszego Pracownika i Kolegi”, „Brygady Pracy Socjalistycznej”, „Oddziału Pracy Socjalistycznej”, współzawodnictwa międzybrygadowego, międzyoddziałowego, międzyzmiannowego itp.

§ 4. 1. Podstawę oceny wyników i przyznania załogom sztandarów i proporców przechodnich stanowi:

- 1) najlepsze wykonanie podstawowych planowych wskaźników,
- 2) osiągnięcie najwyższych wyników ekonomicznych,
- 3) poprawa warunków socjalno-bytowych oraz stanu bezpieczeństwa i higieny pracy, a w szczególności obniżenie wskaźnika wypadków zaliczonych do kategorii ciężkich i śmiertelnych,